

VAGABOND TOURS® REJSEBREV – www.vagabondtours.dk
29 KLO: Klosterferie i Sabiner-bjergene

”Vandretur i bjergene omkring Sabiner-bjergene i Italien”. Det lød lige som en tur for to søskende, som start på et eventyr, hvor vi kunne lade familien blive hjemme og bare bruge tid på os selv.

Og så fandt vi **PARADISET**. Bedre beskrivelse findes ikke, det er virkelig et vidunderligt sted med en kultur og venlighed, som sjældent findes.

Spændt ankommer vi til Rom lufthavn tirsdag middag og drager ned til toget, der bringer os til Poggio Mirteto, hvor vores kontaktperson Pia henter os.

(Pia!! Hun er simpelt hen en skøn person, der står på hovedet for os. Hun gør alt, for at du skal finde dig tilpas. Tidligt på fredagen kommer Pia stormende op gennem gaden for at stoppe bussen, der bringer os til Rieti, for på italiensk at forklare chaufføren, at vi jo ikke kan købe billetter i Cottanello og derfor må køre gratis med.)

Pia bringer os til et vidunderligt kloster-herberg i byen Cottanello, som er ganske ubekendt med turister. Byen lever sit eget italienske liv med lidt butikker, så man kan klare det nødvendige, og så de uundværlige barer, hvor byens beboer samles og diskuterer livets gang – hvilken lise for ens sjæl.

2. dag starter vi spændt den første vandretur efter kort og beskrivelse fra Pia. Vi kommer op på Cottanello græsgangene – og sikke en vidunderlig vandretur, med vekslende vandreunderlag gennem skov ud over åbne græsgange i et smukt og pragtfuldt område, hvor du blot møder frit gående heste/køer/grise/får og geder.

Sidst på eftermiddagen når vi tilbage til Cottanello, hvor vi nyder landsbymiljøet på bænken uden for den ene bar (byen har 2 barer og en har altid åben) – hyggeligt selskab – lidt koldt at drikke og en god bog, kan livet blive bedre?

Aftenen – og i øvrigt alle de andre aftener – tilbringer vi på, hvad der må være Italiens absolut mest familiære restaurant, hvor værtsparret i den grad bidrager med ekstra kolorit til vores oplevelser af Italien. De hopper og springer og prøver på alle måder at gøre sig forståelig med menu/vine, trods vores manglende sprogkendskab til italiensk, og engelsk tales stort set ikke i byen. (Jo, slagterens to børnebørn på ca. 14-15 år forsøgte ihærdigt og lyste op i store smil, når vi forstod deres engelsk, det var nogle vidunderlige drenge.)

På vores trejdedag går turen op til bjerget Monte Macchia Porrara, igen en helt vidunderlig travetur, og de eneste vi møder på vejen er køer og grise. Et stykke oppe ad bjerget støder vi på hyrdehundene, og fortrækker hurtigt videre op mod toppen, hvor vi bliver mødt af en vidunderlig udsigt over hele området, samtidig med at du hele dagen nyder stilheden kun krydret med naturens egne lyde.

4.dag er fredag, hvor turen går til Rieti, en skøn ældgammel by på størrelse med Vejle, som ikke er vant til turister udefra – engelsk høres/forstås kun få steder, men det er jo også et element, som er med til at gøre denne tur til en meget en speciel oplevelse.

Efter hjemkomsten har Pia arrangeret en rundvisning i en gammel romersk villa ved en lokal fyr (Luigi), som har nøgle. Vi møder ham uden for baren, og han kører os til villaen, hvor vi oplever den smukkeste store romerske villa med nogle helt vidunderlige mosaikgulve – og vi får lov at gå

rundt i udgravningen på disse smukke mosaikgulve. Du mærker historiens vingesus, når man vandrer rundt, det var virkelig en oplevelse, som vi er Pia og Luigi dybt taknemlige for.

Lørdag, vores 5. dag, kommer vi ud på lidt af en bjergbestigning op til ”det lille kapel” Cappelletta San Francesco. Vi når toppen, godt forpustet og stolte over vores bedrift; her mødes vi af god dansk bøgeskov og en helt række nye bjergtoppe, som vi skal rundt om for at finde kapellet. Turen var super skøn. Da vi når ned til opstigningspunktet, møder vi skovarbejderne, som er helt uforstående over, at vi gider klatre rundt på bjergtoppene en varm lørdag. De tilbyder os venligt kørejlighed retur til byen, så vi kan slappe af og få pusten igen.

Søndag, vores sidste vandredag, er en tur fra Cottanello til Fonte Creticcia. En rigtig skøn tur, hvor du vandrer i kløften mellem bjergene for til sidst at nå ud til et åbent område ved Fonte Creticcia – til en velfortjent frokost, så vi kan få energi til tilbageturen. Turen starter med en nedstigning til kløften, hvor du et par steder krydser over kløfterne på nogle broer, efterfulgt af en lang opstigning, hvor du undervejs oplever, at træerne lukker sig omkring dig, og stilheden er total – en hel fantastisk oplevelse.

På tilbageturen mødes vi af en hyrdehund, som følger op resten af turen hjem, venlig og hele tiden opmærksom på om vi kan finde vej ☺.

Mandag vågner vi til virkeligheden – afskedens stund med denne vidunderlige by og farvel til Pia, hendes vidunderlige væsen og søde familie. Hun kører os retur til stationen i Poggio Mirteto, hvor toget bringer os retur til Rom og nogle fridage i denne dejlige by.

Men *roen* – den vidunderlige stilhed og alle de skønne naturbilleder, som vi bringer med på vores nethinder fra turen til Cottanello, vil altid forfølge os. Man bliver afhængig af et sted som Cottanello, så pas på, det er bare et sted, man vil tilbage til.

Der er stadig mange skønne vandreture som kan ske med udgangspunkt fra Cottanella og så længe Pia er i nærheden, så er du godt hjulpet.

Tusind tak til både Pia og Vagabond Tours for en skøn og i alle sammenhæng velgennemtænkt tur.

Kærlig hilsen

M & M Hansen, Rødovre og Gilleleje